

ADÉLA JEŠTĚ NEVEČĚŘELA

Šporkova 319/8, Valdštejnská ulice – Malá Fürstenberská zahrada

Film režiséra Oldřicha Lipského z roku 1977 je parádní přehlídka pražských krás. Tou první je měšťanský dům U Bílé vody ve Šporkově ulici. Před kamerou v něm bydleli Ladislav Pešek coby profesor a Naďa Konvalinková v roli jeho vnučky Květušky.

Domek popisoval profesor jako chudičský příbytek a nabízel v něm pampeliškové víno, které komisař Ledvina označil za „blivajz“.

Tam se potkali detektiv Nick Carter a zlotřilý botanik Kratzmar, což se druhému jmenovanému vůbec nelíbilo. Pod okny je tam dodnes malá zahrádka s kovovým zábradlím. Před stejným domem na sebe zamilovaně hleděla Květuška s Nickem, Michalem Dočolomanským. Ten se tam práštil hlavou do sloupu.

Naďa Konvalinková měla velkou trému, když se o roli ucházela s dalšími adeptkami. Měla výhodu, že režisér Lipský s ní už předtím pracoval na filmu *Tři chlapi na cestách*. Trému měla i poté, co se Květuškou stala. Ještě osobně neznala pány Kopeckého či Hrušínského. A najednou vedle nich stála. Hodně jí pomáhal Ladislav Pešek, který už tehdy měl za

Rudolf Hrušínský a Michal Dočolomanský poznávali ve filmu Prahu i v krčmě U Krále Brabantského.

sebou skoro půl století zkušeností s filmováním. Říkal jí, čeho si má všimnout, co kamera dokáže a co zase není vůbec důležité. Když točili scény s motýly, v nichž babočku admirála přejmenovala na jenerála, byl na louce přítomen i scenárista Jiří Brdečka. Věty hercům upřesňoval ještě těsně před záběry, aby byly co nejlepší.

Velmi dobře se Naďa Konvalinková cítila v krásném kostýmu od Theodora Pištěka. Maskéři jí hned na začátku oholili obočí a místo něj namalovali tenčí, protože to tak ženy tenkrát mívaly.

Zpočátku nebylo jisté, kdo vedle ní bude hrát amerického detektiva. Scénář tehdy dokonce poslali do Ameriky Robertu Redfordovi. Prý se mu líbil, ale nakonec Nicka nehrál. O roli se zajímal i muzikant Ladislav Štaidl, který tehdy koncertoval s Karlem Gottem v západním Německu a schválně odtud přiletěl letadlem na konkurs. Trému tehdy zažíval společně s Naďou Konvalinkovou. Tato herečka je v životě ráda v dobré náladě, kterou se tehdy snažila přenést i na Štaidla, který byl u konkursu ještě nervóznější než ona. Filmová Květuška i v životě ráda lidem vrací úsměv. Bere ho jako zapálenou svíčku, kterou má člověk předávat dál.

Dalším z adeptů na tuto slavnou roli byl Jiří Kodet. Už se nacházel velmi blízko obsazení, nakonec si ale tvůrci vybrali Michala Dočolomanského. Scenárista Jiří Brdečka napsal Kodetovi dopis, v němž ho povzbu-

Đábelský botanik a milý výstředník sjel na tácu po těchto úzkých schodech.

„Ach vy muži, někdy jste jako rozverní školáci“, řekla Nickovi na těchto schodech u kanálu Naďa Konvalinková.

zoval, aby to nebral tragicky. On totiž měl Kodet už několik let předtím hrát titulní postavu Limonádového Joea v dalším slavném filmu, který s Lipským vytvořili. Hercova maminka Jiřina Steimarová doporučila tvůrcům Karla Fialu. Ti ho opravdu obsadili. Kodet to neměl mamince-herečce za zlé. Uznal, že Fiala to zvládl na jedničku.

Naďa Konvalinková si spolupráci s Michalem Dočolomanským pochvalovala. Ve chvílích volna jí dával přečíst básně, jež ho tehdy oslovovaly. Po delší době se díky Adéle setkali na jednom festivalu. Tam jim pořadatelé navrhli, aby dokončili polibek, který ve

Zde v Malé Fürstenberské zahradě spolu seděli Květa Fialová, Olga Schoberová a Miloš Kopecký.

